

ГОТЕЛІ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ МІЖВОЄННОГО ПЕРІОДУ

В.М. Клапчук¹, М.В. Клапчук²

¹*Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника*

²*Львівський інститут економіки і туризму*

На теренах Східної Галичини основні заклади розміщення туристів розпочали будувати ще у другій половині ХІХ ст. Однак, Перша світова війна спричинила занепад готельного господарства і лише в 1920-х рр. розпочалося їх відродження, що досягло апогею у середині 1930-х рр.

За даними «Кадастру готелів, пансіонатів, санаторіїв та інших закладів тимчасового розміщення туристів Польщі» у міжвоєнний період у країні було: 98 заїздів на 684 місць, 384 готелів на майже 13,5 тис. місць та 1764 пансіонатів на майже 22 тис. місць. Загалом у Польщі діяло 2246 закладів для туристів на 23,7 тис. номерів (35,8 тис. місць), які щорічно могли приймати до 13 млн осіб.

Найбільше готелів було у великих курортних та адміністративних центрах, насамперед у Варшаві (49 готелів; 2427 номерів на 3360 місць), Львові (17 готелів; 727 номерів на 950 місць), Познані (9 готелів; 501 номер на 658 місць) та Івонічу (8 готелів; 267 номерів на 446 місць).

На теренах Галичини діяло 195 готелів та пансіонатів готельного типу у 45 населених пунктах, де було 4605 номерів (у середньому 23,6 на один готель) загальною місткістю 7625 місць (у середньому 38 місць на один готель).

Найбільша кількість закладів проживання туристів знаходилася: у містах – Кракові (15) та Львові (11); на курортах – у Закопане (46), Криниці (17), Рабці (13), Трускавці (11) та Щавниці (10).

На окремих курортах було більше готелів, ніж у воєводських центрах: у Ворохті їх функціонувало 7, тоді, як у Станиславові – лише 3; у Закопане – 46, а в Кракові – 15; паритет Трускавцю склав Львів (по 11).

Найбільше готельних номерів було у Закопане (878 чи 19,1 % від загальної кількості по Галичині), Кракові (678 або 14,7 %) та Криниці (636 або 13,8 %). Найбільша місткість готелів була у Закопане (1533 чи 20,1 % від загальної кількості по Галичині), Криниці (1171 або 15,4 %) та Кракові (969 або

12,7 %). Максимальна кількість номерів була у закладах: «Лазенки» (Криниця) – 130, «Полонія» (Криниця) – 100 та «Жорж» (Львів) – 93.

Найбільшою місткістю вирізнялися готелі: «Лазенки» та Офіцерський відпочинковий дім (обидва – у Криниці) – по 160, «Полонія» (Краків) – 150, «Карльтон» (Криниця) – 140 та «Жорж» (Львів) – 125.

1-місний номер з ванною коштував 3–15, без ванни – 1–12; 2-місний з ванною – 4,5–35, без ванни – 2–20 зол.

Лише 10 готелів (5 % від загальної їх кількості: С. Нагель – Болехів; Французький, Гранд, Полонія, Ружа – всі Краків; Жорж, Санс Соузі, Сплендід – всі Львів; Бабуні – Рабка; Брістоль – Закопане) мали 1-місні номери з ваннами, що коштували у середньому 9,3 зол./добу. 48 готелів (24,6 %) не мали 1-місних номерів. 147 готелів (75,4 %) з 1-місними номерами без ванн встановлювали добові ціни від 1 до 12 зол. (у середньому – 4 зол.). 10 готелів мали 2-місні номери з ваннами, де середньодобова ціна становила 15 зол. 2-місні номери без ванн (145 або 74,4 %) мали середньодобову ціну 6 зол. у 50 готелях 2-місних номерів не було.

Утримання клієнтів здійснювалося у 146 готелях (75 %), внаслідок чого добова вартість зростала на 30 %. Вартість номера з утриманням коливалася від 3 до 18,5 зол. Майже половина готелів надавали послуги лікувальних купелей, разова вартість яких коливалася від 0,5 до 3,5 зол. (у середньому – 2 зол.). 66 готелів (33 %) мали гаражі з добовою ціною 0,5–4 зол. (у середньому – 2 зол.).

Середня вартість 1-місного номера з ванною, утриманням, купелями та гаражем становила 16 зол./добу; без ванни, але з утриманням, купелями та гаражем – 9,5 зол./добу. Середня вартість 2-місного номера з ванною, утриманням, купелями і гаражем становила 24 зол./добу; без ванни, але з утриманням, купелями і гаражем – 12 зол./добу;

При середньодобовій вартості одного місця зі всіма вигодами 10,7 зол. та максимальній добовій загрузці готелів доходи готельєрів Східної Галичини могли скласти близько 30 млн зол. на рік.